

Context

La tretzena edició del *World Urban Forum* (**WUF13**), que se celebrarà a **Bakú, Azerbaidjan**, del 17 al 22 de maig de 2026, s'emmarca en una crisi global de l'habitatge sense precedents que afecta en diversos graus més de 2.800 milions de persones. Sota el lema "*Housing the world: safe and resilient cities and communities*", el fòrum pretén situar l'habitatge al centre de l'agenda política, no només com a propietat, sinó com un dret humà fonamental que inclou l'accés a un habitatge adequat, la salut i el benestar i l'assequibilitat. A més, a nivell col·lectiu la crisi de l'habitatge suposa un factor de risc per l'estabilitat política i la productivitat econòmica, tant a nivell local com global.

En un món on es preveu que el 68% de la població visqui en ciutats l'any 2050, el WUF13 reconeix que l'habitatge és la pedra angular per assolir l'**Objectiu de Desenvolupament Sostenible 11** (Ciutats i Comunitats Sostenibles). En aquest sentit, la **Nova Agenda Urbana**¹, adoptada el 2016, reafirma la centralitat de l'habitatge per aconseguir una urbanització sostenible i un desenvolupament urbà més ampli.

L'edició de Bakú arriba en un moment d'urgència climàtica i conflictes globals que erosionen la seguretat dels assentaments humans. Per això, el fòrum s'articularà al voltant de sis diàlegs estratègics, on Catalunya té l'oportunitat d'explicar les seves polítiques d'habitatge social, regeneració urbana i adaptació climàtica. Els sis diàlegs estratègics que articularan el WUF13 són:

- 1- **La crisi global de l'habitatge: quin és el pla?**: Pretén analitzar els principals desafiaments i oportunitats que impliquen l'accés assequible a l'habitatge a nivell global i quines solucions i polítiques es poden emprendre.
- 2- **Transformació d'assentaments informals i barris marginals**: Busca aportar solucions respecte a la millora d'espais urbanitzats inadecuadament, com els barris de barraques, i evitar la seva proliferació.
- 3- **L'habitatge al centre de la recuperació de les crisi i la reconstrucció**: Busca debatre solucions d'habitabilitat per a les persones desplaçades a causa de desastres naturals i de conflictes armats.
- 4- **El nexa entre el canvi climàtic i l'habitatge**: El canvi climàtic com accelerador de la crisi de l'habitatge i les iniciatives d'urbanisme verd sostenible.
- 5- **El poder econòmic i social de l'habitatge**: El paper de l'habitatge com a motor del desenvolupament econòmic i garant de la cohesió social.
- 6- **Un nou sistema de finançament de l'habitatge**: Les noves formes de finançament al marge de les formes tradicionals.

Visió

L'habitatge adequat es fonamenta com un dret humà inalienable que transcendeix el simple refugi físic per abastar la seguretat de la tinença, l'assequibilitat i l'accés a infraestructures essencials. Actualment, ens trobem davant una crisi global que afecta més de 2.800 milions de persones i que s'intensificarà amb la ràpida urbanització prevista per als propers anys. Aquesta realitat afecta negativament la cohesió social i

¹ La Nova Agenda Urbana és la guia global més important que orienta de forma clara com la urbanització ben planificada i gestionada pot ser una força transformadora per accelerar l'assoliment dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS). Va ser adoptada el 20 d'octubre de 2016 a la Conferència de les Nacions Unides sobre Habitatge i Desenvolupament Urbà Sostenible, Hàbitat III.

l'estabilitat política, exigint un reconeixement urgent de la funció social i ambiental del sòl per garantir la dignitat humana en un món cada vegada més urbà.

Com a pilar de l'Agenda 2030, l'habitatge és el node central de l'ODS 11 (Ciutats i Comunitats Sostenibles) i un catalitzador clau per assolir altres Objectius de Desenvolupament Sostenible. Un entorn residencial adequat és la pedra angular de la salut pública, l'educació i la productivitat econòmica. Més enllà del benestar individual, l'habitatge actua com un motor de creixement que genera ocupació i riquesa, esdevenint la inversió més significativa per a la majoria de les llars i un factor determinant per a la inclusió i la participació social.

En un escenari de crisis interconnectades —des del canvi climàtic fins a la crisi d'accessibilitat—, l'habitatge esdevé el factor principal per construir comunitats segures i resilients. Tot i que les emergències humanitàries erosionen la seguretat dels assentaments, la reconstrucció sota criteris de qualitat i sostenibilitat ofereix un punt d'entrada crític per a la recuperació. Rehabilitar i construir llars resilients no només revitalitza el teixit comunitari, sinó que estableix les bases per a la pau i l'estabilitat a llarg termini després de qualsevol crisi.

El marc internacional, a través de la Nova Agenda Urbana i les recents resolucions de l'Assemblea d'ONU-Hàbitat, reafirma la urgència de situar l'habitatge al nucli de les polítiques globals, nacionals i regionals. Compromisos com el Pacte pel Futur (2024) i el nou Pla Estratègic d'ONU-Hàbitat posicionen l'accés a un habitatge segur i assequible com una prioritat absoluta. Aquest impuls global busca traduir el compromís polític en accions concretes que transformin els assentaments informals i millorin la vida a les ciutats per al 2030.

En aquest context, la Generalitat de Catalunya, en col·laboració amb els agents socials, econòmics, administratius i acadèmics, ha desplegat l'**Agenda de Pobles i Ciutats Catalunya 2050**, alineant-se amb els mandats globals de Nacions Unides recollits en la Nova Agenda Urbana i l'Agenda 2030. L'Agenda urbana de Catalunya té com a objectiu plantejar propostes de futur per al país, proporcionar recomanacions i actuacions per aconseguir un model de desenvolupament sostenible, territorialment equilibrat i socialment equitatiu en l'horitzó 2050. Per assolir-ho, esdevé indispensable potenciar la governança multinivell i la cooperació interinstitucional, de manera que les agendes globals s'implementin amb èxit a les realitats locals de tot el territori català.

Cal destacar també la importància de l'àmbit local en la planificació i l'organització tant de les polítiques urbanístiques com d'habitatge. En aquest sentit, les Agendes Urbanes Locals es configuren com el marc estratègic de referència que conjuga les directrius globals amb les problemàtiques i reptes que sorgeixen a nivell municipal i provincial. Al situar l'habitatge com un dels seus objectius estratègics principals, els ens locals també tenen l'oportunitat d'accedir a nous mecanismes de finançament per impulsar les mesures i línies d'actuació rellevants per fer front a la crisi de l'habitatge.

En aquest marc estratègic global s'està fent també un important esforç per establir el sistema de planificació d'habitatge a Catalunya. Prova d'això són l'impuls del Pla Territorial Sectorial d'Habitatge de Catalunya, el més de 50 plans locals existents aprovats o en fase de redacció, l'important esforç per coordinar la planificació urbanística i d'habitatge i les mesures per racionalitzar i reduir els tràmits associats a la nova promoció d'habitatges.

Barcelona, 6 de febrer de 2026